φασὶν, αἷς ἐστὶν ὅτε ὑπομῆκές τι ἐκεῖθεν προεξέρχεται, ὃ αὐτὸ τὸ αἰδοῖον σῶμα φρᾶτρον, καὶ ὀπιθύον τὰς σωυσιάζειν ὀπιθυμούσας ἐκ ἐᾷ. τοῦτο αἱ μᾶται μήτραν καλοῦσι.

Καὶ πὶ τὴν κλίνης ὄφιν εὗρες
Καὶ προσελκύσαιο βουλόμενόν φιλῆσαι.
Νε. Αἰ. αἰ. τί ποτε πείσομαι. οὐχ ἥκει μου τοῦρον.
Μόνη δ' αὐτὸ λείπομαι, ἡ
Γὰρ μοι μήτηρ ἄλλ' ἠβούλετο.
Καὶ τἄλλ' οὐδέν με ταῦτα δεῖ λέγειν.
Ἀλλ' ὦ μᾶ ἱκετεύομαι
Κάλει τὴν Ὀρθαγόραν, ὅπως
Σαυτῆς κατόναι' ἀπολάσῃ σε.
Γρ. Ἤδη τὴν ἀπὸ Ἰωνίας
Τρόπον τάλαινα κνησιᾷς.
Δοκεῖς δέ μοι καὶ λάβδα κατὰ τοὺς Λεσβίους.
Ἀλλ' οὐκ ἀνόσθ' ὑφαρπάσαιο
Τὰ μὰ ἃ παίγνια. τὴν δ' ἐμὴν
Ὥραν οὐκ ἀπολεῖς, οὐδ' ἀπολήψει.
Νε. Ἀλλ' ὁπόσα βούλει καὶ ὠδήκυφ' ὥσπερ γαλή.
Οὐδεὶς γὰρ ὡς σὲ πρότερον εἴσεισ' αὐτ' ἐμοῦ.
Γρ. Οὐκοῦν ἐπ' ἐκφορά γε; Νε. καινόν γ' ὦ σαπρά.
Γρ. Οὐ δῆτα. Νε. τί γὰρ αὖ. γραῦς τάλαινά τις λέγει.
Γρ. Οὐ τοὐμὸν ὀδυνήσει σε γῆρας. Νε. ἀλλὰ τί.
Γρ. Ἡ ἴγχουσα μᾶλλον καὶ τὸ σὸν ψιμύθιον.
Νε. Τί μοι διαλέγῃ; Γρ. σὺ δὲ τί διακύπτεις; Νε. ἐγώ;
Γρ. Ἄδω πρὸς ἐμαυτὴν Ἐπιγόνην τὸν ἐμὸν φίλον.
Νε. Σοὶ γὰρ φίλος τίς ἐστιν ἄλλος ἢ Γέρης.
Γρ. Δείξει γε καὶ σοί. τάχα γὰρ εἶσιν ὡς ἐμέ.
Οὗτος γὰρ αὐτός ἐστιν οὐ σοῦ γ' ὤλεθρε
Δεόμενος οὐδέν. Νε. νὴ Δί' ὦ φθινύλλα σὺ
Δείξῃ τάχ' αὐτός, ὡς ἔγωγ' ἀπέρχομαι.
Γρ. Κἄγωγ' ἵνα γνῷς ὡς πολὺ σοῦ μεῖζον φρονῶ.

Et in lecto serpentem inuenias,
Et attraharis volens osculari.
IVVEN. *Heu heu, quid patiar, non venit mei vrina,*
Sola autem hic relinquor. hæc
Enim mihi mater alio iuit,
Et alia nil me hæc oportet dicere.
Sed ô nutrix precor,
Voca Orthagoram, vt
Tui ipsius iuues, precor te.
ANVS. *Iam ab Ionia*
Morem misera pruris,
Videris autem mihi & labda secundum Lesbios,
Sed non rapies
Meos ludos. hanc autem meam
Horam non perdes, neque auferes.
IVVEN. *Canta quæcunque vis, & inclina vt catta.*
Nullus enim ad te prius ingredietur loco mei.
ANVS. *Non in elatione?* IVVENC. *Nouum ô marcida?*
ANVS. *Non certè.* IVVEN. *quid enim anus misera, quæ dicit?*
ANVS. *Non mea dolebit te senectus.* IVVEN. *sed quid?*
ANVS. *Fucus magis magis & tua ceruſa.*
IVVEN. *Quid mihi disputas?* ANVS. *tu autē quid inclinas?* IVV. *ego?*
ANVS. Canto ad me ipsam Epigenem meum amicum.
IVV. *Tibi enim amicus aliquis est alius, quàm Geres?*
ANVS. Ostendat & tibi, citò enim ibit ad me.
Hic enim ipse est, non tui ô perniciose
Indigens nihil. IVVE. *per Iouem ô corrupta tu,*
Ostendet citò ipse, quòd ego discedo.
ANVS. Et ego vt cognoscas, quòd multo te maius sapio.

BISETVS. Ὄφιν εὕροις] ὄφις ἐν τούτῳ τῷ τόπῳ λαμβάνεται ἀντὶ τοῦ αἰδοίου, ὡς τεθαμβῶς δηλαδὴ, ἀλλ' ἀνειμμένου. οὕτω γὰρ τρόπον τινὰ ὄφεως χῆμα παρέχει. ἢ ἁπλῶς ἀντὶ τοῦ ζώου λιπαρέον.

Σχόλια. Ἀλλ' ὦ μᾶα.] πρὸς τὴν γραῦν. ὀρθαγόραν ἢ τὸ αἰδοῖον.

BISETVS. Παρακαθορθοῦσθαι, καὶ ἐγείρεσθαι πρὸς τὴν σωυσίαν, ὄνομα κύριον πεποίηται.

Σχόλια. Τὸν ἀπὸ Ἰωνίας] ὡς μαλακῶν ἐκείνων ὄντων. λάβδα.] λειχάζουσιν οἱ Λέσβιοι ἀντὶ τοῦ πρώτου στοιχείου. Τὰμὰ ἃ παίγνια] τοὺς ἐμοὺς ἐραστάς. Ἐπ' ἐκφορά γε.] ὅτι τὴν γραῦν ἐκφέρουσι τὴν οὐσίαν οἱ ἐρώμενοι.

BISETVS. Ἐπ' ἐκφορὰν, ἤγουν τὴν τάφον, ἐφ' ὃν ἐκφέρουσι.

Σχόλια. Ἡ ἴγχουσα.] ἡ ἄγχουσα μᾶλλον, βοτάνη ἣ ἐχρῶντο εἰς τὸ πρόσωπον αἱ γυναῖκες. Γέρης.] φαλακρὸς ὢν ὁ πένης. οὐ γὰρ ἀφαιρῶ τὸ γῆρας. ἀπέρχομαι ἵνα αὐτὸν ἐρεθίσω.

ΝΕΟΣ, ΓΡΑΥΣ, ΑΝΗΡ, ΝΕΑ.

BISETVS. Νέος τὶς, γραῦς, ἀνὴρ, καὶ νέα εἰσάγοντα, οἱ ἀλλήλων σκώμμασι, καὶ πικροῖς λόγοις καθ-

IVVENIS, ANVS, VIR, IVVENCVLA.